

Triest maar waar – Moet het Vogelasiel in Noordwijk echt sluiten?

Het vertrouwde vogelasiel aan het Dompad zal haar deuren per 1 september moeten sluiten.

De sluiting is het gevolg van het niet willen verlengen van de benodigde vergunning door het ministerie van landbouw, natuurbeheer en visserij (LNV). Ook de rechter was van mening dat ons geen verdere vergunning hoefde te worden verleend.

Zonder vergunning zijn we volgens de wet in overtreding en daarom gaat het asiel op korte termijn dicht.

Het verhaal rond de vergunning begon zo'n twee jaar geleden. We kregen een briefje van het ministerie van LNV dat we volgens de Nederlandse Vogelbescherming wel geregistreerd stonden als vogelasiel, maar volgens hun administratie niet. Wij hebben vervolgens een formulier ingevuld voor wat we dachten de verlenging van een volgens het ministerie van LNV verlopen vergunning. Wij waren natuurlijk zeer verbaasd toen we van het ministerie een brief terugkregen waarin stond dat ze geen nieuwe vergunning wilden afgeven omdat we binnen een straal van 15 km zaten van een reeds bestaand asiel in Oegstgeest. Er was dus in Noordwijk geen behoefte aan een "nieuw" asiel, volgens de nieuwe regelgeving. Deze regelgeving is in de tweede helft van de jaren negentig in het leven geroepen om wildgroei van vogelasielen tegen te gaan – de onderliggende politiek, denkkelijk, is echter het creëren van grotere regionale vogelasielen ten koste van kleinere plaatselijke asielen. Het vreemde is ook dat we gedurende de periode waarin we geen geldige vergunning hadden en tot zelfs vorig jaar toe gewoon alle periodieken en algemene correspondentie hebben ontvangen als waren we een officieel geregistreerd vogelasiel. Na een gevecht van zo'n twee jaar tegen de wel zeer bureaucratische houding van het ministerie van LNV, Vogelbescherming Nederland en zelfs de rechterlijke macht, zijn we het zat; het asiel gaat dicht. Ook de Gemeente Noordwijk wist geen mouw te passen aan onze onzekere situatie. Na twee jaar procederen en heen en weer schrijven is het duidelijk. De Stichting Vogelasiel Noordwijk was te laat met het aanvragen van een verlenging voor een asielvergunning, daarom moeten we boeten en krijgen we geen nieuwe vergunning om verder vogels onder beheer te hebben.

Wat ons gedurende deze procedures het meest tegen de borst gestuit heeft zijn de volgende feiten.

- Het vogelasiel in Noordwijk heeft gedurende de laatste tien jaar, en ook daarvoor, ons inziens goed werk verricht, vrijwilligers hebben met volle inzet hun werk gedaan, en we hebben nooit een klacht gehad, dat we de revalidatie van vogels niet goed zouden aanpakken. Mede hierom is het ook onbegrijpelijk dat we geen nieuwe vergunning krijgen.

- Het Vogelasiel in Oegstgeest heeft geen opvangmogelijkheid voor zeevogels; ze hebben geen bassin, onmisbaar voor olieslachtoffers voor het weer waterdicht maken van hun verenpak. Volgens de advocaat van het ministerie van LNV hebben ze een regeling met het vogelasiel in Anjum, dat wekelijks de zeevogels op komt halen. Wie schetst onze verbazing dat dit werd verkondigd door de advocaat nadat landelijk (op tv & in de kranten) bekend was gemaakt dat het asiel in Anjum gesloten was. Wat gaat er gebeuren als er hier voor de kust een olieramp plaatsvindt?

- Tijdens een van de hoorzittingen werd er beweerd door iemand van het ministerie van LNV (en later ook schriftelijk bevestigd door Vogelbescherming Nederland) dat het werk van vogelasielen voor de vogelstand in het algemeen geen nut heeft. Als dit inderdaad zo is, waarom worden dan niet alle vogelasielen op korte termijn gesloten; maak er een landelijke politiek van.

Waarom geeft vogelbescherming nog steeds advies aan het ministerie van LNV over aanvragen betreffende verlengingen en nieuwe vergunningen voor vogelasielen. Als ze er niet in geloven, waarom heeft Vogelbescherming Nederland dan nog steeds een werkgroep vogelasielen?

-Tijdens de eerste hoorzitting (op het ministerie van LNV) bleek dat zij geen kopie hadden van onze verlopen vergunning.

Zeer slechte administratie dus. Wij zijn toen zo te goeder trouw geweest om hen een kopie van onze vergunning te laten maken; immers we kregen nog steeds alle literatuur van het ministerie van LNV toegestuurd, inclusief de Nieuwsbrief voor Asielhouders. Stom, achteraf beschouwd, we hadden gewoon kunnen beweren dat de vergunning voor langere tijd was afgegeven, of voor onbepaalde tijd, zoals we in eerste instantie dachten. Verder bleek dat veel andere asielen een berichtje hebben gehad dat hun vergunning binnenkort zou verlopen; wij niet dus. Al met al, niet netjes.

Na een vruchteloze beroepsprocedure bij het ministerie van LNV hebben we het nog via de

rechter geprobeerd. Dit is ook echter, puur op het afstandscriterium, op niets uitgelopen. Wij hebben het bovenstaande gemeld aan B&W van de Gemeente Noordwijk met de vraag of zij er nog een iets aan konden doen, b.v. middels een lokale regelgeving. Het eerste bericht dat we terug mochten ontvangen is dat de Gemeente Noordwijk de grond waar het asiel op staat graag per begin oktober in de oorspronkelijke staat opgeleverd zou zien. Inmiddels, het is nu 5 september 2002, als we de pers mogen geloven, heeft de Gemeente Noordwijk, bij monde van burgemeester van der Sluijs, toegezegd dat ze haar best zal doen alsnog een vergunning voor het vogelasiel te verkrijgen.

Het bovenstaande stemt ons zeer droevig en kwaad. Het is triest dat een ministerie van LNV, Vogelbescherming Nederland, een Nederlandse rechter, en, in eerste instantie, ook de Gemeente Noordwijk achter een dergelijke procedure staan. Wat we doen mag dan geen zin hebben voor de vogelstand; het heeft toch zeer zeker een opvoedkundige en sociale waarde. Het beheeren van een vogelasiel is voor vele vrijwilligers een tweede natuur geworden, en voor de beheerder een levenswijze. Het is een vredige en in vele gevallen een voldoeninggevende bezigheid. We zitten niemand in de weg, we bekostigen het runnen van het asiel zelf en de meeste mensen vinden toch dat we nuttig werk doen. Een maatschappij die allerlei uitwassen van alcohol- en drugsgebruik gedooft (en financiert), miljoenen weggooit aan het binnen de perken houden van allerlei soorten vandalisme

en het houden van een vogelasiel afkeurt, deugt niet. Wij zijn zeer teleurgesteld. Gek genoeg, koesteren we nog steeds de hoop dat alles toch nog goed komt, misschien is er ergens nog iemand die mede naar aanleiding van dit stukje het tij kan keren. Wat dit betreft doet het ons deugd, dat verscheidene mensen binnen de Noordwijkse gemeenschap het initiatief hebben genomen om te proberen de beslissing van het ministerie van LNV (en de rechter) terug te draaien - middels handtekeningenacties en door wederom in de pen te klimmen en het ministerie van LNV te benaderen. We juichen deze initiatieven ten zeerste toe en wij willen hen hiervoor hartelijk danken. We hopen dat het zal helpen; per slot van rekening staat het vogelasiel er nog en kunnen we direct weer doorstarten.

Wij willen langs deze weg ook nogmaals al onze donateurs bedanken voor hun bijdragen in het verleden. Ook gedurende de laatste twee jaar is hun bijdrage van belang geweest voor het bekostigen van voer, medicijnen, energie en water, kortom, voor het runnen van het vogelasiel. Ook de vele sympathisanten, verenigingen en bedrijven die ons gesteund hebben willen we hierbij nogmaals hartelijk bedanken.

Albert van der Werf
Voorzitter/Beheerder Stichting Vogelasiel
Noordwijk
(Namens de Vrijwilligers van het Vogelasiel)

Nieuwe folder

Jelle van Dijk

Bij deze Strandloper gevoegd treft u onze nieuwe folder aan. Voor het eerst in kleur en met foto's! U ziet natuurlijk direct dat die foto's afkomstig zijn uit onze *Natuurgids voor de Duin- en Bollenstreek*. Een folder uitbrengen betekent onder meer: vertrouwen uitspreken in de toekomst. Zo gaan we er van uit dat het Jan Verwey Natuurcentrum nog wel een aantal jaren op deze plaats zal functioneren en dat in ieder geval de activiteiten die daar nu ontwikkeld worden, gecontinueerd zullen worden. Ook de medewerkers die met naam, adres en/of telefoonnummer in deze folder worden genoemd, hebben te kennen gegeven er niet op korte termijn mee te zullen stoppen. Wij sturen deze folder aan alle leden toe met het verzoek dit bij gelegenheid eens te geven aan iemand uit uw kennissenkring die nog geen lid is van onze vereniging. Het zou eigenlijk niet mogen, maar er zijn nog steeds mensen met belangstelling voor natuur, natuurbescherming en natuureducatie die geen lid zijn van onze vereniging. Bij allerlei activiteiten en acties heeft onze vereniging zich altijd kunnen beroepen op een breed draagvlak in de samenleving. Dit draagvlak wordt in de eerste plaats gevormd door een groot aantal leden. Deze folder kan helpen iemand over de streep te trekken. Meer folders zijn te krijgen bij het Jan Verwey Natuurcentrum en de bestuursleden.